

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
קולית נבלה וקולית השרץ, הנוגע בהם סתומים - טהורים, נקובים כל שהוא - מטמא במגע, מנין שאף במשא - ת"ל: (ויקרא י"א) הנוגע והנושא את שבו לכלל מגע - בא לכלל משא, לא בא לכלל מגע - לא בא לכלל משא.														קכה.
נוגע - אין, אבל מאהיל - לא.														קכה.
היכי דמי? אי דאיכא כזית בשר, באהל נמי ליטמא														קכה.
דליכא כזית בשר														קכה.
ואי דאיכא כזית מוח מבפנים - טומאה בוקעת ועולה, באהל נמי ליטמא														קכה.
דליכא כזית מוח בפנים														קכה.
ואי מוח מבפנים מעלה ארוכה מבחוץ, אבר מעליא היא, באהל נמי ליטמא														קכה.
זאת אומרת: מוח בפנים אינו מעלה ארוכה מבחוץ.	רב יהודה בריה דרבי חייא:													קכה.
במאי אוקימתא - דליכא כזית, אי הכי, במקדשים אמאי מטמא?														קכה.
ותו, קולית נבלה וקולית השרץ כי ניקבו אמאי מטמאו?														קכה.
הא לא קשיא, רישא - דליכא כזית, סיפא - דאיכא כזית														קכה.
ומאי קמ"ל?														קכה.
מילי מילי קא משמע לן, רישא קמ"ל - דמוח מבפנים אינו מעלה ארוכה מבחוץ														קכה.
מוקדשין מאי קמ"ל?														קכה.
שימוש נותר מילתא היא														קכה.
עצמות קדשים ששימשו נותר - מטמאין את הידים, הואיל ונעשה בסיס לדבר האסור	דאמר מרי בר אבוה אמר רבי יצחק:													קכה.
נבלה אע"ג דאיכא כזית, ניקבה - אין, לא ניקבה - לא														קכה.
לעולם מוח מבפנים מעלה ארוכה מבחוץ, והכא במאי עסקינן - בששפה, וכדרכי אלעזר	אביי:													קכה.
קולית ששפה לארכה - טמאה, לרחבה - טהורה, וסימניך: דיקלא	דא"ר אלעזר:													קכה.
לעולם דאיכא כזית, ומוח מבפנים מעלה ארוכה מבחוץ, ומאי נוגע דקתני - מאהיל	רבי יוחנן:													קכה.
ואי מוח מבפנים מעלה ארוכה מבחוץ, קולית נבלה וקולית השרץ כי לא נקבו אמאי טהורים?														קכה.
הכא במאי עסקינן - כגון דאיכא כזית מוח המתקשקש, גבי מת - טומאה בוקעת ועולה, נבלה כיון דמתקשקש הוא, ניקבה - אין, לא ניקבה - לא	רבי בנימין בר גידל אמר ר' יוחנן:													קכה.
הנוגע בכחצי זית ומאהיל על חצי זית, או חצי זית מאהיל עליו - טמא	רבי אבין ואיתימא ר' יוסי בר אבין, אף אנן נמי תנינא:													קכה.
אי אמרת בשלמא חד שמא הוא - מו"ה מצטרף, אלא אי אמרת תרי שמי ניהו מי מצטרף?														קכה.
זה הכלל, כל שהוא משם אחד - מצטרף וטמא, משני שמות - טהור	והתנן:													קכה.
אלא מאי, חד שמא הוא? אימא סיפא														קכה.
אבל הנוגע בכחצי זית, ודבר אחר מאהיל עליו ועל כחצי זית - טהור	[סיפא]													קכה.
ואי חד שמא הוא, אמאי טהור?														קכה.
אלא קשיא רישא														קכה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראייה-proof
--	---

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בטומאה רצוצה בין ב' מגדלים עסקינן, ואין ביניהן פותח טפח, דכולה נגיעה היא.	רבי זירא:											!	◇
ומאן תנא דקרי לאהל נוגע - ר' יוסי היא												■	◇
מלא תרווד רקב - מטמא במגע ובמשא ובאהל	דתניא, רבי יוסי:											■	◇
בשלמא במשא ובאהל, הא - קא טעין ליה לכוליה, והא - קא מאהיל אכוליה, אלא נוגע, הא לא נגע בכוליה												ז	
אלא לאו ש"מ: מאי נוגע - מאהיל												!	◇
והא קתני נוגע והא קתני מאהיל												ז	
למטה מטפח - אהל נגיעה, למעלה מטפח - אהל גרידא	אביי:											!	◇
אפילו למעלה מטפח נמי אהל נגיעה הוא, והיכי דמי אהל גרידא - בהמשכה	רבא:											!	◇
אמר רבא, מנא אמינא לה.	[רבא]											■	
חבילי מטה וסריגי חלונות - חוצצין בין הבית לעלייה שלא להכניס טומאה לצד שני, פרסן על פני המת באור, הנוגע כנגד הנקב - טמא, שלא כנגד הנקב - טהור	דתנן, רבי יוסי:											■	◇
ה"ד												^	
אילימא למטה מטפח												!	◇
שלא כנגד הנקב אמאי טהור? מת בכסותו היא, ומת בכסותו מטמא												ז	
אלא לאו למעלה מטפח, וקא קרי ליה נוגע												■	◇
לעולם למטה מטפח, ודקאמרת מת בכסותו הוא, מת בכסותו - מבטל ליה, האי - לא מבטל ליה	אביי:											ז	◇
ותהוי כטומאה טמונה - בוקעת ועולה												ז	
טומאה טמונה אינה בוקעת	קסבר רבי יוסי:											!	◇
ומנא תימרא?												ז	
תיבת המגדל שיש בה פותח טפח ואין ביציאתה פותח טפח, טומאה בתוכה - הבית טמא, טומאה בבית - מה שבתוכה טהור, מפני שדרך טומאה לצאת ואין דרך טומאה ליכנס	דתנן: [ת"ק]											!	◇
מטהר מפני שיכול הוא להוציאה לחצאין או לשורפה במקומה	רבי יוסי:											!	◇
העמידה בפתח ופתחה לחוץ, טומאה בתוכה - הבית טהור, טומאה בבית - מה שבתוכה טהור	וקתני סיפא:											!	◇